

Sygn. akt IV CSK 546/12

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku A. S.
przy uczestnictwie D. S.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 stycznia 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego
z dnia 20 kwietnia 2012 r.,

odrzuca skargę kasacyjną

Uzasadnienie

Wnioskodawca A. S. zaskarżył skargą kasacyjną rozstrzygnięcie zawarte w punkcie I postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 20 kwietnia 2012 r., w którym Sąd Okręgowy, z apelacji uczestniczki w sprawie o podział majątku wspólnego, zmienił zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 18 listopada 2011 r. w ten tylko sposób, że ustalił nierówny udział w majątku wspólnym w wysokości 1/3 po stronie wnioskodawcy a po stronie uczestniczki w wysokości 2/3/ i w związku z tym, obniżył spłatę należną wnioskodawcy od uczestniczki z kwoty 139.795 złotych do kwoty 89.200 złotych. Wnioskodawca wniósł o uchylenie postanowienia w zaskarżonej części i jego zmianę przez oddalenie apelacji uczestniczki ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie o podział majątku wspólnego skarga kasacyjna jest dopuszczalna wówczas, gdy wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi przynajmniej 150.000 zł (art. 519¹ § 2 k.p.c.). W skardze kasacyjnej wnioskodawca wskazał, że wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 279.600 zł, tj. kwotę równą wartości przedmiotu podziału ustalonego przez Sąd. Wobec tego należy uwzględnić, że przedmiot zaskarżenia skargi kasacyjnej dotyczy jedynie zmniejszenia udziału wnioskodawcy w majątku wspólnym i związanego z tym obniżenia należnej spłaty z kwoty 139.795 złotych do kwoty 89.200 co wyraża się różnicą wynoszącą najwyżej (jeśli nie uwzględni się treści postanowienia Sądu Rejonowego o sprostowaniu k - 446) 50.595 złotych. Nawet przy przyjęciu stanowiska wnioskodawcy, że w skardze kasacyjnej kwestionuje samą zasadę ustalenia nierównych udziałów wartość związanego z tym jego konkretnego interesu sprowadza się do wskazanej różnicy wysokości spłaty. W ten sposób wnioskodawca nie kwestionuje bowiem samej zasady podziału majątku wspólnego.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego za utrwalone należy uznać stanowisko, że w sprawach o podział majątku wspólnego, czy o dział spadku, w razie zaskarżenia postanowienia co do istoty sprawy, wartość przedmiotu zaskarżenia wyznacza z reguły nie wartość dzielonego majątku, ale wartość konkretnego

interesu (roszczenia, żądania) lub składnika majątkowego, którego środek odwoławczy dotyczy. Oznacza to, że w wymienionych sprawach wartość przedmiotu zaskarżenia - w zasadzie - nie może przekraczać wartości udziału należącego do uczestnika wnoszącego skargę kasacyjną.

Wyjątkowo jednak, gdy uczestnik podważa samą zasadę zniesienia współwłasności (podziału) albo gdy zaskarża rozstrzygnięcie dotyczące roszczeń dochodzonych z tytułu posiadania rzeczy wspólnej lub tytułem zwrotu pożytków albo rozliczenia nakładów, wartość przedmiotu zaskarżenia może być wyższa niż wartość jego udziału. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2006 r., III CZ 88/06, niepubl.; z dnia 30 maja 2007 r., IV CSK 120/07, niepubl.; z dnia 24 lipca 2008 r., IV CZ 53/08, niepubl.; z dnia 11 sierpnia 2008 r., V CSK 136/08, niepubl.; z dnia 3 czerwca 2009 r., IV CSK 107/09, niepubl.; z dnia 6 maja 2010 r., II CZ 38/10, niepubl.; z dnia 31 stycznia 2012 r., IV CSK 469/11, niepubl. oraz z dnia 1 czerwca 2011 r., II CZ 27/11, niepubl.).

Sąd Najwyższy nie jest związany wartością przedmiotu zaskarżenia podaną w skardze kasacyjnej i która nie została sprawdzona przez sąd odwoławczy. W konsekwencji skarga kasacyjna wnioskodawcy, której wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekracza kwoty wymaganej w art. 519¹ § 2 k.p.c. dla skargi kasacyjnej w sprawie o podział majątku wspólnego, podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.